

Запостављена ћирилица

131

31.08.2015. -

Није спорно да је ћирилица запостављена. Да замислимо као што нам села нестају. Као што је све мањи број деце која се у Србији рађају.

Ћирилица је писмо српског језика од 12. века, од Мирослављевог јеванђеља.

Латиница је званично писмо српског језика први пут постала 1915. године, када су Аустријанци забранили ћирилицу. Потом, укинула ју је и НДХ 1941. године, а ове – власти Вуковара, у Хрватској.

А ко је склонио ћирилицу у Србији, са фирми продавница, са реклама, са већине књига, новина, са већине телевизија и многих сајтова?

„У Републици Србији у службеној употреби су српски језик и ћирилично писмо”, пише у Члану 10 нашег Устава. Да, али то значи само да ћу рачун за струју добити на ћирилици, пресуду неку, да ће исписи на државној телевизији бити на ћирилици.

Закони се не баве ћирилицом. Ни заштитом и неговањем српског језика. Па ко се онда тиме бави? Нико. Јер да се бави, не би се нешто што се коренило дубоко од осам векова повукло пред нечим што се појавило почетком прошлог века. Оно мало појединаца и организација који се повремено јављају писмима и саопштењима указујући на угроженост ћирилице и српског језика, немају никакву моћ. Њима се чак ретко ко и супротставља. Ови „светски људи”, „модерни”, ови нови власници свега и свачега ћуте и терају по своме. Ако се ко и огласи, тврде да то тржиште захтева.

Многи стручњаци за маркетинг и економисти кажу да је бар 30 добрих разлога да се ћирилицом привуче пажња купца. Овде нема места да се наброје, али ако творци реклама желе да привуку купце, онда они мисле, судећи по „стању на терену”, да купци огромном већином више воле латиницу. На основу чега то мисле?

Рекламе су моћне и не само да намећу производ, већ и писмо којем се изражавају.

Држава на све то не обраћа пажњу. А дужност јој је да чува споменике културе, у које спада и писмо, споменик стар више од осам векова.

Држава би могла да обавезе све власнике телевизија националне фреквенције да користе ћирилицу. Могла би да се умеша и тако што би штампано латиницом нешто више опорезовала, а књиге и остало што се штампа парама из буџета да буде обавезно на ћирилици.

У сваком случају, да се умеша у судбину језика и писма који су стуб националне особености, израз савременог стваралаштва и чувар националне свести.

Држава мора да нађе начин како ће непрестано да подучава, пре свега децу у школама, да је ћирилица важна, као и због чега је важна. Да знамо њену историју и да смо свесни због чега је чувамо и данас, посебно данас, када смо се нашли у светској мрежи интернета и једног, најмоћнијег језика и културе.

Слободан Стојићевић,
[Политика](#)

Извор: Карикатура: Д. Стојановић